

Zombor, 1910. március 26. – Toronto, Ontario, Kanada, 1986. június 27.

Értelmiségi családból származott, apja árvaszéki ülnök volt Baján. Az elemi iskola négy osztályát Jánoshalmán végezte. Tízéves korától Baján járt iskolába, majd 1927-ben a pécsi Zrínyi Miklós Katonai Főreáliskolába iratkozott át, s ott érettségizett. 1930 és 1934 között elvégezte a Magyar Királyi Honvéd Ludovika Akadémiát. 1934-től 1940-ig Kecskeméten, 1940-1941-ben Szegeden és Budapesten szolgált. 1941. október 10-étől 1944-ig századosként egy páncélvadász-zászlóaljnál teljesített szolgálatot, majd szakasziparancsnok Esztergomban, az ott állomásozó páncéloszászlóalj gépkocsijavító műhelyében. 1944. november elején megszökött, s a fronton át Debrecenbe ment. 1944. december 24-étől a Honvédelmi Minisztérium szervezési osztályának a munkatársa, majd helyettes vezetője; részt vett a demokratikus hadsereg megszervezésében. 1945. április 1-jén őrnaggyá léptették elő. 1945. október 1-jén saját kérésre szolgálaton kívüli állományba helyezték.

1945-ben belépett a Független Kisgazdapártba, 1945. november 4-én a Pest-Pilis-Solt-Kiskun és Bács-Bodrog vármegyei választókerületben nemzetgyűlési képviselővé választották. Az 1947. évi országgyűlési választásokon nem sikerült mandátumot szereznie. 1947 júniusától a kisgazdapárt érdekkörébe tartozó Duna-Tisza-melléki Kereskedők Beszerző és Elosztó Szövetkezete igazgatósági elnöke. A szövetkezet felszámolása után, 1948-ban a Magyar Teherfuvarozók Országos Szövetségénél helyezkedett el, különböző vezető beosztásokat töltött be. 1950 januárjában leváltották, gépkocsivezető lett. 1950 októberében Budapestről kitelepítették Jánoshidára, ott élt 1956 novemberéig; ekkor illegálisan Nyugatra távozott.